

Verslag Budgetgolfwedstrijd Golf Residentie Dronten

Igor pakte zijn telefoon en ging even op Google kijken waar we terecht zouden komen. Het landschap veranderde opmerkelijk toen we de Veluwe verlieten, over een bescheiden brug reden en in een groot polderlandschap terecht kwamen. Hij meldde dat de pioniers hier niet zomaar mochten beginnen met akkerbouw, ooit, ergens begin jaren zestig. Later wist iemand te vertellen dat de opbrengst per hectare wel hoog was, maar je beter in de provincie Zeeland kan zitten.

Niet veel later reden we het golfcomplex op en in een rechte lijn naar de parkeerplaats. Natuurlijk hoorden we later weer spannende verhalen van deelnemers die verdwaald waren in het wijkje rondom de golfbaan. Een reddingsactie was niet nodig, iedereen wist uiteindelijk de parkeerplaats te vinden.

Dachten we toch echt dertig deelnemers te hebben, spotte Elma op het terras nog twee bekenden. Oeps, stonden niet op de deelnemerslijst en niet aangemeld, maar Igor wist snel de boel om te gooien en zo kon dit duo ook starten. In drietallen begon iedereen aan de tocht door de baan.

Lekker zonnig weer, altijd een garantie voor een mooie dag. Links en rechts wat hoog gras, af en toe een enorme hoogspanningslijn in de baan, maar de baan lag er mooi bij. Ik kreeg nog een opmerking dat de vlaggen wel erg dicht op de rand van de green stonden, maar dat staan ze bij de Masters ook. Met een opmerking 'tjsa, wedstrijdcondities' kwam ik hiermee ook weer weg.

Na binnenkomst hoge scores, maar opvallend weinig birdies. Grote ogen bij een deelnemer, omdat ze de neary zou hebben geslagen, maar dat bleek toch een ander te zijn. Uiteindelijk kwam alles goed en kregen alle prijswinnaars de juiste prijzen.

We hebben inmiddels 39 taslabels '25x deelnemer wedstrijd' uitgereikt en na de prijsuitreiking mochten we nummer 40 en nummer 41 bijschrijven op deze lijst. Gerard van Dam en Paul Verbeek dragen nu met trots dit label.

Er kwam ook nog antwoord op het mysterie waarom onze geluidsbox uit een bloempot op het terras was gehaald. Er bleek een klein fonteintje in de bloempot te zitten, maar de spuitkracht was er behoorlijk uit en ik had wel wat water gezien toen ik de box erin plaatste.

De polderwind werd toch wel wat koud en daarom besloten we binnen te eten. Een heerlijk Indonesisch buffet stond voor ons klaar, dus lekker veel, twee keer opscheppen en het buikje was weer rond. Aan een tafel hadden de drie noordelijk provincies elkaar gevonden en werd in streekdialect de golfdag doorgenomen. Met wat moeite kon ik het gesprek volgen.

Dank aan alle deelnemers en sponsors en tot bij de volgende wedstrijd !!

Jouke Fridsma

